

lan lenne az ugy a hitelezők, mint a részvényesek szempontjából, súlyosabb következményű csőd kérésénél a mérleg ilyen aláírásától eltekinteni. A csőd a r.-t. megszüntét jelenti (K. T. 201. §. 4.), ennek feltételeit tehát feltétlenül a legnagyobb gondossággal és szigorúsággal kell kezelni.

Dr. Katona Imre.

A 86. sz. döntvényt, amint az előrelátható volt, a Curia teljes ülése megváltoztatta. Örömmel registráljuk a hirt, mint az igazság érvényesülését. Az indokolásra más alkalommal térünk vissza a bírói ítélkezés pszichológiájával kapcsolatban.

Valorizáció megosztása. Nem örökjogi területen ötven százalékos valorizációt állapít meg P. IV. 5837/924. sz. ítélet, mert: alperes a jogalap kérdésében sikertelenül védekezett és viszont a kár összege bírói megállapítástól függött. Ötven százalékos értékkülönbötet ítélt meg P. IV. 2946/924. sz. A követelés a kommun előtti időből származott. Indokolás: A keresk. műveletek erejét a kommun lényegesen meggyöngítette és az 1920-as pénzlebélyegzés is utolérte volna a felperest.

Részfizetés elfogadása. a) Hitelező a részteljesítést elfogadni nem köteles, a valorizáció az adós terhére tovább folyik. P. II. 3646/924.

Ellenkező: b) Adósok azzal ajánlották fel a fizetést a felebb. bíróság ítélete után, hogy ha a Kuria az összeget felemelné, az „à conto“ fizetésnek fog tekintetni. A hitelezők „csak saját veszélyükre tagadhatták meg a kínált összeg felvételét“, mert „az értékesökkenésből eredhető károsodás elhárítása szempontjából a hitelező az így felajánlott fizetést vissza nem utasíthatja“. P. I. 924/924. Ez a kétségtelenül helyesebb és méltányosabb álláspont.

Kosztkamat jogossága. Lapunk 2.-számában (9 oldal) közöltük a Kuria VII. tanácsának döntését, mely a kosztkamat jogosságát megállapította. Most a Kuria IV. tanácsa helyezkedett ugyanazon helyes álláspontra a P. IV. 4893/924. sz. határozattal, amely a táblának a kosztkamat érvényesíthetőségét kizáró ítéletét megváltoztatta, kimondván: hogy az anyagi jogszabály nem zárja ki azt, hogy a hitelező és az adós egymásközi viszonyában a hitelező a valuta elértéktelenedéséből előálló károsodást szerződéses kikötéssel az adósra háríthassa át. Már pedig a kosztkamatnak szerződéses kikötése, — amely lényegileg ugyanazt a célt szolgálja, mint a valorizációs szerződési kikötés — alapjában véve nem egyéb, mint a pénzkövetelés értékében a valutáromlás folytán előállott veszteségnek az adósra való áthárítása.

A valorizáció és kosztkamat célbeli párhuzamosságát a VII. tanács is megállapította.

Ez a két döntés azonban igen élénken mutatja a kamattörvények, illetve a mai kamatjog anarchiájának fogyatékosságát.

Kártérítés valorizációja — fedezeti vétel. Bírói gyakorlatunk ma is kitart azon álláspontja mellett (ami egyébként a törvényből folyik), hogy a vevő kárigényének nem előfeltétele a fedezeti vétel megkötése. A gyakorlatban ugyan jelentkeztek döntések, amelyek a kárenyhítési kötelezettség alapján a fedezeti vétel elmulasztását a vevő terhére írták. Most